

יג: שבעת ימים פרק ראשון יומא

עין משפט
נר מצוה

ז' א מ"א פ"א מהלכות ימים
 הלכה ט:
 ז' ב שם הלכה א:
 ז' ג מ"ב פ"ב מהלכות ביאת
 מקדש הלכה ו:
 ז' ד שם הלכה ח ופ"א מהל'
 מטה"ק הלכה י:
 ז' ה מ"ג פ"ג מהל' ביאת"ק
 הלכה י:

אֵלֶּה פָּחַד אִמֵּר הֵא עָלַי מִנַּת שִׁאֲבֹנִים לְבִיִּית הַבִּנְיָמִן * דְּלַעֲנֵי
דִּכְבֵּר הַקֶּשֶׁה לוֹ לִיִּלְחָמָא לֹא עֵיִלָּל לְבִי כִּיִּשְׁתַּחֲוֶה הִי"מ גִּבִּי
יִדְדֵה שֶׁנֶּשְׂמִים עֲלֵינוּ וְהֵן אֲבָל כִּהְיִים וְרִיזִין הֵן וְכִי"ש כֵּהֵן גְּדוֹל דִּרְחִי
טַפִּי וְלֹא יִשְׁכַּח וְעוֹד גִּבִּי דִּירֵה חֲרִישֵׁנוּ טַפִּי לְפִי שְׂאִינֵה מִתְרִיבֵה בְּכָא

ללבוש חסידים. אמר להם: "לבוש חסידים זה לא חסידות, זה חסידות חסידים".

מנות שלל תמות בחרתי, מה לי ילד
למישש למידי דלי חמה השני
בפגלג דעבודה עיל לבית הכנסת
והסוה ילי גיטא למחרה וליכא שי
הבית ולי לא מייחל לא הא ולא הא
דחיה ולי דקמייחל גט ולא ליעול
לגבית הכנסת ולי מייחל קמייחל
בפגלג דעבודה כיון דשני לא
מייחל דלמיה דחריה לא חיש היא
לה מנורסה למפרע לא ליעול לבית
הכנסת אכל לא לא מנורס אלא לא
ואמר לה על מנת שאכנס לבית הכנסת

[illegible]

קנין בשבט נ"ל לפרש בחולה שיש לה
לה חופה ואינה נקנית לבעלה ליורשה

דבינו חננאל

[illegible][illegible][illegible]

למפרע דינאט דהא לאו גיטא הוא ועבד
 ליה עבודה בשני בתים אלא דאמר לה הרי
 זה גיטך על מנת שתמות חברתך ודילמא
 מייטא חברתה והוה ליה גיטא דהא גיטא
 וקם ליה בלא בית אלא דמגרש להו דתרווייהו
 לחדא אמר לה הרי זה גיטך על מנת שלא
 תמות חברתך ולחדא אמר לה הרי זה
 גיטך על מנת שלא תכנסי לבית הכנסת
 ודילמא לא מייטא חברתה ולא עיילא היא
 לבית הכנסת והוה ליה גיטא דתרווייהו גיטא
 וקם ליה בלא בית אלא לחדא אמר לה הרי
 זה גיטך על מנת שלא תמות חברתך
 ולחדא אמר לה ה"ו גיטך על מנת שאכנס
 אני לבית הכנסת דאי מייטא הא קיימא
 הא ואי מייטא הא קיימא הא מאי איכא
 למימר דילמא מייטא חברתה בפלגא
 דעבודה ועבד ליה עבודה למפרע בשני
 בתים אי חזי לה דקא בעיא למיטת דקא
 איהו ועייל לבית הכנסת ומשוי לגיטא דהא
 גיטא למפרע מחקיף לה רב כס' ואיתוימא רב
 גיורא אלא מעתה שחי יבמות הבאות מבית

אחד לא יתייבמו ויבמתו יבמתו *ריבה מתקין לה רבינא ואיתימא רב שרביה אלא מעתה ארוסה לא תתייבם ¹⁶ ההוצהה בלרבות את הארוסה ¹⁷ תנו רבנן בכה גדול מקריב אונן ויאינו אוכל ¹⁸ רבי יהודה אומר כל היום מאי כל היום אמר רבא לא נצרכה אלא להביאו מתוך ביתו אמר ליה אבוי השתא לרבי יהודה אפוקי מפקין ליה דתניא היה עומד ומקריב על גבי המזבח ושמע שמת לו מת מניה עבודתו ויוצא דברי ר' יהודה ר' יוסי אומר ה"גמור ואת אמרת מיתין ליה מתוך ביתו אלא אמר רבא מאי כל היום לומר

ה' מצדדו יום משעה שנכנסה לחופה קנאה לכל דבר להבי מותר לנא עליה בשבת אבל אלמנה שאין
יטמאה לה והספר נדריה אלא ע"י ציהא כריך לנא עליה מצדדו יום שלא יהא כקונה קנין בשבת
וה' ג"ל דיוחד שמתיחדת עמו בליט חופתה וזה יש לעשות קודם השבת אבל בתולה שמתלמדה בביטומא
אזא אבל לא היו מייחדין אלא ציהא קמון וציהא והסאת קמון בירושלמי הלן דנפסין ארמנן כריך
וכן נראה לי יומר לומר דאלמנה נמי אית לה חופה קודם יום לה לומר במאי דפיש' שהכנס
גת הנשואין: **ולחידא** אמר ר' ה' זה נישוך ע"ל פנה ש"א תבנסי ב"ב"הכ"ג. דהשאת אי מייחא
היה מנורסא למפרע ולינא שני נהמי: **ור"ל** אמר ר' מייחא חברתה ולא עיילא צ"ב היהבה.
ומר על מנת שלא תיכנס בחדרתה לבית הכנסת אלמא דילמא דלמך ללאה ע"מ שלא תהיה רחל ולרחל
הכנסת ואכ"ר הכי כרי דילמא לא מתה רחל ולא דילמא רחל כנסת ולא הוה רחל הוה שמה
ללאה ולא עיילא היא ללאה הא דנקט גבי דידה על מנת שלא תכנסו לבית הכנסת ובסמך גבי דידה
גבי דידה על מנת שתכנס בשעה שהיא צריכה לדאיה רשאה ליכנס לבית הכנסת דילמא מייחא
ונטויה למות אינה יכולה ליכנס א"פ' שהיה יכול להכנות תנאי אחר שיוליכו לבית הכנסת מ"מ
ואיכאן ובגי דידה נחא דמאי למימר על מנת שאכנס יחא לוי טפי למימר מזלמזל אלא אכנס
יחא לוי טפי לשני על מנת שאכנס לילכת למיחא כולי האי דילמא עבד מעשה ועייל וקסי וקסי
ושמע שבת זו סת וכו'. רש"י פירש בכאן הדיוט איירי ודחק עגמו לפרש לפי זה ול"ז דבכאן
ה"מ מדאורייתא אבל מדרבנן כ"ל לרבי יהודה מניח עבודה ויואל ואל תתמה דהא מקסיקן גזירה
אורייתא כל היום (ומדוי) היה רבנן אי"ב ברייתא נמי איכא למימר מעיקרא דבכ"ג איירי ומדרבנן
א"ע' דלמאי לא התחיל בעבודה אלא עבודה זדו והכי קאמר ר' יוסי יגמור והלא כולי הדיוט
דוכים (פ"ה) דתנא אבל כל הדיוט שהיה מקריב ומת לו מנת עבודה ויואל עבודה וליכא מלך
ורבי יוסי איכא למימר בכ"ג פליגי: **ש"א** עובד עבודה ב"ל היום. וה"פ כל היום שזין
עו מקריב הא בלילה מקריב ואינו אוכל ולא גורקן דילמא תתא למיכל דלמיתו לילה דלמיתו
ומר ללילה לגזירה הא הוה מנאי לשני דכל היום אאינו אוכל קאי הא בלילה אוכל דהא כ"ל לר'
עו לילה דיום מנאי דלאורייתא הדיוט קדור דרבנן דהא דמסיק כל היום אבל לילה לא היינו דיוט
דרי יהודה ב' טבול יום דלמיתו לילה דרי מיתא דלאורייתא וא"כ יגמור דילמא אחי למיכל מניה:

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) ע"י פרש"י דיבמות יב:
דחות משמע חלונה שלא
נתקדשה עדיין לביאה.
(ב) הוריות יב: ונחיס לט.
תוספתא ונחיס ט"א הי"ב
מ"ק יד: ב"ק ק"ג.
(ג) פסולתא דר"י ונחיס
כתשנ"ה (ד) ע"פ ש"ך לע"א.
(ה) שבת כ"ה, (ו) ל"ל גזר,
(ז) ש"ך ל"ד יד.

גליון הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מקריב אונן
כ"י במת אביו ואמו שאינו
נרץ לנאם מקדושתו כלל
ויכול להיות טומא:

תוס' ישנים

[illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹשֵׁט הַזֶּה הַדָּרָה
 וְיִרְחַק וְלֹא יִשְׁלַח אוֹתוֹ לְבַכְיָה
 בְּדַעַת הָאֲדָמָה הַדָּרָה תִּשְׁמַע שְׁמֹה
 וְלֹא אֶחָד מֵהֶם יִלְחָץ לְהַחֲרֹת הַר הַזֶּה
 וְהַיְּבֵשׁ עַד שֶׁלֹּא דַעְנוּדָה כְּשֵׁי
 אֶחָד לִכְנֹס בְּכִסֵּיָיו וְלִזְרֹק אֶחָד
 קֶדֶם וְעֵשֶׂל וְיוֹי וְלֹא אֶחָד
 דַּעְסָרוּ שׁוֹם עֵשֶׂר חֲדָשׁ
 יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹשֵׁט אֶסְכָּן לֹא
 יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹשֵׁט אֶסְכָּן לֹא
 יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹשֵׁט אֶסְכָּן לֹא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones